

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1CdoR/5/2024
Identifikačné číslo spisu:	6716203002
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6716203002.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloletú A. C., narodenú XX. Q. XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, dieťa rodičov: matky - F. P. Q. C., narodenej X. T. XXXX, bytom K. XXXX/XX, I., zastúpenej Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kadnárova 83, a otca F. F. C., narodeného XX. T.Í. XXXX, bytom F. XX, B. B., zastúpeného JUDr. Andreou Stupárovou, advokátkou, so sídlom vo Veľkej Lúke, Novomeského 1266/25, za účasti Krajskej prokuratúry Banská Bystrica, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8P/6/2016, o dovolaní matky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. novembra 2023 sp. zn. 13CoP/18/2023, takto

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 8. februára 2023 č. k. 8P/6/2016-2013 - I. zveril maloletú A. C.L., narodenú XX. Q. XXXX do osobnej starostlivosti otca, II. matke maloletej uložil povinnosť platiť na výživu maloletej A. C., narodenej XX. Q. XXXX výživné vo výške 30 % zo životného minima počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia, ktoré bude splatné vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca, III. súd styk matky s maloletou neupravil, IV. súd uložil maloletej A. C., narodenej XX. Q. XXXX, jej matke a otcovi podrobiť sa odbornému poradenstvu realizovanému na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen po dobu 6 mesiacov, V. vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, VI. o nároku štátu na náhradu trov konania a o výške náhrady trov konania štátu súd rozhodne samostatným uznesením, VII, týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/299/2014-62 zo dňa 3. mája 2015 v časti úpravy práv a povinností k maloletej A. C., narodenej XX. Q. XXXX.

Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o zmene výchovného prostredia vychádzal z ustanovenia § 25 ods. 4, § 26 Zákona o rodine, keď z vykonaného dokazovania mal preukázané, že matka v súčasnej dobe

nemá osobnostné predpoklady pre zabezpečenie riadnej výchovy dieťaťa. V prepúšťacích správach zo zdravotníckych zariadení sa objavil záver o podozrení na prítomnosť Münchhausenovho syndrómu u matky, pričom matka sa v tomto smere odmietla podrobiť vyšetreniu. Vychádzajúc zo záverov predchádzajúceho zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu - Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/7/2019-1143 zo dňa 3. apríla 2019 neprihliadol na odmietavý postoj maloletej, pretože takýto nesúhlas sám osebe nemôže byť prekážkou pred záujmom na zabezpečení riadneho - zdravého vývoja maloletého dieťaťa. V tejto časti považoval svoje rozhodnutie aj za preventívny zásah do pomerov maloletej, keďže matka neustále odmieta podrobiť sa znaleckému dokazovaniu, na ktoré okrem iného poukazoval i odvolací súd vo vyššie citovanom rozhodnutí. Pokiaľ by matka takýmto syndrómom netrpela, tak podľa názoru súdu prvej inštancie by sa bez akýchkoľvek obáv podrobila znaleckému dokazovaniu. V ďalšom prvoinštančný súd poukázal i na ustanovenie § 25 Zákona o rodine. Matka opakovane a zámerne bráni otcovi v styku s dieťaťom, nerešpektuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutia súdov. Svojím správaním naopak nepriaznivo vplyva na vývoj maloletej a nedáva jej žiaden vzor do budúcnosti v tom, aby rešpektovala pravidlá správania sa v prípade zákonnej normy upravenej v príslušných právnych predpisoch.

Pri rozhodovaní o výživnom súd prvej inštancie vychádzal z ustanovenia § 62, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď prihliadal na možnosti a schopnosti obidvoch rodičov ako aj na potreby maloletého dieťaťa. Matka v súčasnej dobe nie je zamestnaná, poberá len čiastočný invalidný dôchodok vo výške 271,30 eura a za takéhoto stavu potom určil matke výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima.

Vzhľadom na situáciu, ktorú vytvorila matka nerešpektovaním súdnych rozhodnutí, keď neumožňovala otcovi styk s dieťaťom, považoval súd prvej inštancie za potrebné postupom v zmysle ustanovenia § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine rozhodnúť o uložení povinnosti účastníkom podrobiť sa odbornému poradenstvu za účelom obnovenia citových vzťahov jednak medzi rodičmi navzájom ako aj rodičmi a maloletou dcérou.

O trovách konania medzi účastníkmi súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov prvoinštančného konania s tým, že rozhodnutie o trovách štátu vyhradil samostatnému uzneseniu.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie matky rozsudkom z 29. novembra 2023 sp. zn. 13CoP/18/2023 potvrdil rozsudok okresného súdu a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pokiaľ matka v priebehu odvolacieho konania vytýkala súdu prvej inštancie, že pri rozhodovaní žiadnym spôsobom nezohľadnil Znalecký posudok č. 6/2019 zo dňa 1. apríla 2019, tu je potrebné zdôrazniť, že tento znalecký posudok bol predmetom skúmania odvolacím súdom - Krajským súdom v Banskej Bystrici, kde odvolací súd konštatoval, že znalec vychádzal výlučne z vyšetrenia matky, jej zdravotnej dokumentácie a dokladov poskytnutých matkou, pričom tieto podklady nedali a nemohli dať znalcovi dostatočný prehľad o posudzovanej situácii z hľadiska skúmaného problému, t. j. danosti Münchhausenovho syndrómu by proxy u matky, pretože z obsahu vyplynula hospitalizácia maloletej už v decembri 2018, a to v nemocnici Zvolen a Fakultnej nemocnici v Banskej Bystrici. Na základe týchto skutočností potom uložil odvolací súd súdu prvej inštancie doplniť v tomto smere dokazovanie (nariadením znaleckého dokazovania a vyžiadaním potrebných lekárskeho správ), pričom z dovtedy predložených dôkazov nebolo preukázané ani tvrdenie matky o podozrení nevhodného správania sa otca voči maloletej, ktoré nebolo podporené ani dokladmi, ktoré predložila matka. Keďže matka v priebehu prvoinštančného konania odmietla spolupracovať pri vykonaní znaleckého dokazovania, musel súd prvej inštancie vychádzať z predložených správ od kolízneho opatrovníka, ošetrojúcich lekárov a napokon i z vyjadrenia ustanoveného znalca F. V. Š., na ktorý poukazuje v odsekoch 26. až 29. odôvodnenia rozsudku. Potom, čo tieto dôkazy vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, dospel k správne záveru, keď konštatoval, že v súčasnej situácii je v záujme maloletého dieťaťa pre jeho ďalší zdravý vývoj zverenie do osobnej starostlivosti otca. Z vyjadrenia Okresnej prokuratúry vo Zvolene mal i odvolací súd preukázané, že správanie otca nie je možné zo sexuologického hľadiska posúdiť ako sexuálne nevhodné, čo korešponduje i s výsledkami trestného konania vedeného Okresným riaditeľstvom Banská Bystrica, v ktorom bolo uznesením zo dňa 27. septembra 2019 odmietnuté trestné oznámenie matky. Tak, ako to napokon správne konštatuje i súd

prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, v priebehu prvoinštančného konania matka mala možnosť vyvrátiť pochybnosti prezentované znalcom F. V. Š., pričom svoje právo nevyužila (odmietla poskytnúť akúkoľvek súčinnosť), a preto ani odvolaciemu súdu neprislúchalo vyhodnotiť vykonané dokazovanie iným spôsobom, než hodnotil súd prvej inštancie. Správne preto postupoval súd prvej inštancie i pri vyhodnotení postoja samotnej maloletej A., keď aj jej vyjadrenia (odmietavý postoj) vyhodnotil v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi. Záujem na zdravom vývoji dieťaťa prevažuje nad prejavovým postojom samotného maloletého, a preto aj takýto postoj je potrebné vždy vyhodnotiť s prihliadnutím na špecifické okolnosti konkrétneho prípadu. V prejednávanej veci je zrejmé, že postoj maloletej je výrazne ovplyvňovaný situáciou, ktorú vytvorila samotná matka nerešpektovaním súdnych rozhodnutí ani akýchkoľvek iných názorov súvisiacich so zabezpečením výkonu rodičovských práv, a tým i zdravého vývoja maloletej, na ktoré okolnosti súd prvej inštancie pri rozhodovaní správne prihliadol a vyhodnotil v odseku 64. odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Zo samotnej skutočnosti, keď sudca dal podnet na začatie trestného stíhania voči matke, nemožno podľa názoru odvolacieho súdu bez ďalšieho vyvodit' dôvodné pochybnosti o nezáujatosti takéhoto sudcu, a preto ani na túto námietku odvolací súd pri preskúmvaní veci neprihliadol. Tak, ako to opätovne správne konštatuje i okresná prokuratúra vo svojom vyjadrení, pokiaľ sudca na základe poznatkov, ktoré má v priebehu konania, dospeje k záveru, že existuje podozrenie zo spáchania trestnej činnosti, je povinný podať trestné oznámenie orgánom činným v trestnom konaní, ktoré ako jediné sú príslušné na preverenie takéhoto podozrenia. Pokiaľ matka v priebehu odvolacieho konania namietala taktiež nesprávny procesný postup súdu, ktorým jej malo byť zasiahnuté do práva na spravodlivý proces, i s týmito skutočnosťami sa súd prvej inštancie vypořiadal v odseku 52. odôvodnenia rozsudku a svoj postup zdôvodnil v súlade s ustanovením § 183, § 157 ods. 1, § 147a CSP, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd taktiež stotožnil. S prihliadnutím na dĺžku konania ako i na samotné konanie matky, ktorá odmietala poskytnúť akúkoľvek súčinnosť pri vykonaní dokazovania, nemožno konštatovať, že by bolo zasiahnuté do jej práva na spravodlivý proces v tom, že by nemala dostatočný priestor na uplatnenie svojich procesných práv. To plne platí i o jej práve na zvolenie si právneho zástupcu v konaní, ktoré využila až v odvolacom konaní. Pokiaľ i súd vykonal výsluch F. P. C. na pojednávaní 9. decembra 2020, prihliadajúc na dĺžku konania (súd rozhodol vo veci 8. februára 2023), matka mala dostatočný časový priestor sa k tomuto dôkazu vyjadriť, a to i v prípade, že podľa vlastného tvrdenia sa o tejto skutočnosti mala dozvedieť až 6. októbra 2022. Táto skutočnosť navyš nemohla mať za následok ani nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže nebola nosným dôkazom pri rozhodovaní súdu a súd prvej inštancie z tohto dôkazu prakticky pri rozhodovaní ani nevychádzal, na čo tiež poukázala okresná prokuratúra vo svojom vyjadrení. V situácii, ktorá v súčasnosti pretrváva medzi účastníkmi z dôvodu dlhodobého narušenia citových väzieb medzi otcom a maloletou dcérou z dôvodu dlhodobého nerešpektovania súdnych rozhodnutí, súd prvej inštancie postupoval správne i v tom, keď podľa ustanovenia § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine uložil rodičom za účasti maloletého dieťaťa a podrobiť sa sociálnemu poradenstvu, a preto i v tejto časti napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP s použitím ustanovenia § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie matka dieťaťa (ďalej aj „dovolateľka“), ktorého prípustnosť vyvodila z ustanovenia § 420 písm. e) a f) CSP, pretože vo veci rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uviedla, že sudy pojednávali a vykonávali dokazovanie v neprítomnosti matky bez splnenia zákonných podmienok, predčasnosť, zmätočnosť a nepreskúmateľnosť charakterizujú napadnuté rozhodnutia, vylúčený kolízny opatrovník, a vo veci rozhodoval vylúčený sudca, ktorý sám prezumoval v trestnom oznámení na ňu svoje rozhodnutie. Žiadala, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a zaviazal otca na náhradu trov dovolacieho konania.

4. Otec dieťaťa vo svojom vyjadrení k dovolaniu matky navrhol, aby dovolanie bolo zamietnuté ako nedôvodné. Mal za to, že sudy oboch inštancií rozhodli jednak s platnou legislatívou a ustálenou judikatúrou a najmä v záujme maloletého dieťaťa.

5. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že matka dieťaťa svojvoľne a dlhodobo nerešpektuje žiadne rozhodnutia súdu, koná protizákonne a v neprospech mal. A. tým, že jej latentným spôsobom odopiera lásku a starostlivosť druhého rodiča - otca.

6. Okresná prokuratúra Zvolen vo svojom vyjadrení k dovolaniu matky uviedla, že dovolanie nemožno posúdiť inak než ako ďalšie odvolanie matky, ktoré je len ďalšou rekapituláciou jej obrany, ktorú prezentovala v priebehu celého konania. Navrhla, aby dovolací súd dovolanie odmietol. Uviedla, že odvolací súd sa dostatočne vysporiadal s tým, že vo veci nerozhodoval vylúčený sudca a preto nie sú splnené podmienky na to, aby mohlo byť dovolanie úspešné. Dovolateľkou vymedzený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP neobstoí, pretože na jeho uplatnenie nie sú splnené zákonné podmienky.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie matky dieťaťa je potrebné odmietnuť.

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

9. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. V danom prípade dovolateľka namietala ustanovenia § 420 písm. e) a f) CSP.

13. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho

rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05).

14. Treba podotknúť, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017, 1Cdo/253/2021).

15. V predmetnej veci sa dovolací súd stotožnil so závermi vyplývajúcimi z vyššie uvedených rozhodnutí a z tohto dôvodu má za to, že dovolateľka neoprávnene namietala, že jej súdy nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Dovolateľka tiež namietala, že v danej veci rozhodoval nesprávne obsadený súd a teda došlo k procesnej vade uvedenej v ustanovení § 420 písm. e) CSP a nerozhodoval vylúčený sudca.

17. Z ustanovenia § 420 písm. e) CSP vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.

18. V prvom rade dovolací súd uvádza, že v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch. Podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy SR každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanovia zákony, ktorými sú, okrem iného, aj Civilný sporový poriadok, Civilný mimosporový poriadok a Správny súdny poriadok.

19. Ustanovenie § 3 CSP určuje, že súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány s tým, že sústavu súdov Slovenskej republiky tvoria a) okresné súdy; b) krajské súdy; c) Najvyšší správny súd Slovenskej republiky; d) Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako aj Špecializovaný trestný súd (§ 5 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

20. Zloženie súdu upravujú § 44 až § 48 CSP. Na okresnom súde koná a rozhoduje sudca. Na krajskom súde koná a rozhoduje senát. Na najvyššom súde koná a rozhoduje senát alebo veľký senát. V rozsahu ustanovenom Civilným sporovým poriadkom a osobitným predpisom vykonáva úkony súdu, koná a rozhoduje aj súdny úradník.

21. Z vyššie uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že Civilný sporový poriadok upravuje okrem iného postup v konaní pred súdom. Koho treba považovať za zákonného sudcu a akým spôsobom možno vykonať jeho zmenu upravuje ustanovenie § 3 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch

a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), podľa ktorého zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte.

22. Dovolací súd poukazuje na správne a výstižné dôvody súdov oboch stupňov. Odvolací súd správne uviedol, že zo samotnej skutočnosti, keď sudca dal podnet na začatie trestného stíhania voči matke, nemožno bez ďalšieho vyvodiť pochybnosti o nezaujatosti takéhoto sudcu. Odvolací súd preto správne na túto námietku neprihliadol. Napokon i okresná prokuratúra konštatovala, že pokiaľ sudca na základe poznatkov, ktoré mal v priebehu konania dospeje k záveru, že existuje podozrenie zo spáchania trestnej činnosti je povinný podať trestné oznámenie orgánom činným v trestnom konaní, ktoré ako jediné sú príslušné na preverenie takéhoto podozrenia.

23. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd uvádza, že predmetná námietka spočívajúca v nesprávnom obsadení súdu nemôže byť predmetom meritórneho dovolacieho prieskumu. Prípustnosť dovolania dovolateľky preto z ustanovenia § 420 písm. e) CSP nevyplyva.

24. Dovolací súd nezistil existenciu namietaných vád.

25. Dovolací súd mal preto za to, že procesný postup súdov, ktoré konali v zmysle ustanovení a zásad zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, nemožno považovať za porušenie práva na spravodlivý proces. Napadnuté rozhodnutia sa nevymykajú nielen zo zákonného, ale ani z ústavnoprávneho rámca. Uvedeným postupom preto nedošlo k založeniu namietaných vád podľa § 420 písm. e) a f) CSP a matka dieťaťa neopodstatnene namietala porušenie práva na spravodlivý proces.

26. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľky odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

27. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.